Fachwerk, ein wissenschaftliches -, ein kanonisches Werk AK. TRIE. 3,2,12. H. an. Med. Halas. 5,58. ार्टी Nir. 1,14. RV. Prat. 1,13. 16. प्रदेश॰ 11, 35. fg. 14, 25. वर्णात्मग्ण॰ Lehre von 13, 6. 14, 30. म्रागम॰ Sidde. K. zu P. 7,2,18. समास o Schol. zu 1,2,43. इदं शास्त्रं कुला M. 1, 58. fg. 102. 104. 118. fg. मानव 12,126. गृत्यतम Вилс. 15,20. सर्वशास्त्र-विशाहर M. 7,63. MBH. 5,5970. R. 1,1,16. सुसूहमार्थ 2,75,26. Suca. 1, 4,1. 13,9. 14,7. 89,3. 123,5. 147,11. म्राममा हि शास्त्रमुच्यते 18. शास्त्र-घकाणिठता बृद्धिः Rage. 1, 19. मनेकसंशयोद्यकेदि परे। उत्तार्थस्य दर्शकम् । सर्वस्य ले।चनं शास्त्रं यस्य नास्त्यन्य एव सः ॥ Spr. (II) 332. उशना वेर यच्छास्त्रं यच वेद वृक्स्पतिः 1319. शास्त्रमार्गानुसारिन् 1828. यः शास्त्रमृचे (गातमः) ४८७५. विद्या शास्त्रस्य (१) २८०१. शास्त्रीपस्कृतशब्दमुन्दर्गिरः २९८०. ज्योतिषमागमशास्त्रम् VARÅH. BRH. S. 9,7.30,10.79,1. बङ्गशास्त्रवेत्तर् ६९,14. ्वरमंभि: BuÅg. P. 3,32,33. °दान Verz. d. B. H. No. 1218. शास्त्राएयधीत्य Амртан. Up. in Ind. St. 9,24. Spr. 2979. शास्त्रं नाधिगतम् (II) 3836. Ніт. 4,12. म्रसच्छास्त्राधिगमन M. 11,65. शास्त्राभ्यास Verz. d. Oxf. H. 85,a, 19. शास्त्रानन्ष्ठान् Hrr. 4, 12. fg. तर्कविद्यार्वशास्त्रया: AK. 1,1,5,5. पाण्-पत ° Sarvadarçanas. 74,7. 80,6. ग्रान्धर्व ° 78,2. नाख ° ३. प्रत्यभिज्ञा ° 90, 17. शास्त्रिष् लोकेष् च Verz. d. Oxf. H. 195, a, 6. Buac. P. 7, 13, 45. मनतशास्त्रं बकुलाश्च विद्याः Spr. (II) 245. काव्यशास्त्रविनार् 1711. शा-स्त्राणि निगमाश्च वैदिकाः M. 4,19. वेदे च शास्त्रे च Spr. 4918. प्राणेष्, स्मृतिष्, चतुर्वे देष्, शास्त्रेष्, सर्वाध्यात्मविखास् Жаван, Вімат. Up. 361. ऋग्यतः सामायवी च भारतं पाञ्चरात्रकम् । मूलरामायणं चैव शास्त्रमित्य-भिधीयते ॥ यञ्चानकलमेतस्य तञ्च शास्त्रं प्रकीर्तितम् । स्रते। उन्या प्रन्यवि-स्तारा नैव शास्त्रं कुवर्त्म तत् ॥ Skånda-P. in Sanvadançanas. 72,14. fgg. so v. a. Gelehrsamkeit: ्शीलसमं मन्ये धन्यतरं त् तम् Mabr. P. 20, 24. Spr. (II) 5827. — Vgl. मूर्च (auch Jagn. 2,21. सकलार्यशास्त्रसार् Ранкат. Pr. 3), उच्हास्त्रवर्तिन्, क्रम॰, ज्ञान॰, ज्योतिः॰, तर्क॰, धर्म॰, नप॰, नीति॰, प्रज्ञप्तिः, मङ्गलाः, मध्यात्तविभागः, मधः, मलः, मोक्ः, यज्ञः, यवाशा-स्त्रम्, योगशास्त्र, रूलः, राजः, लिङ्गः, वेदः, शकुनः, शतः, शब्दः, शि-ल्प॰, ह्य॰, हेत्॰.

शास्त्रकारि m. Versasser einer Lehre, eines Lehrbuchs u. s. w. Varan. Ban. S. 53,16.

शास्त्रज्ञत् m. dass. Siddh. K. zu P. 3,2,89. Bhág. P. 1,10,22. Vedàn-Tas. (Allah.) No. 112. — श्लि, झाचार्य Так. 3,2,12.

মান্ত্রমন্ত্র m. N. pr. eines Papageien Kathâs. 59,28.

शास्त्रगएउ m. = प्रघटाविट् Trik. 3,1,7. - Vgl. क्रास्त्रगएउ.

- 1. शास्त्रचतुम् n. das Auge der Lehrbücher, Bez. der Grammatik Çabdarhak. bei Wilson.
 - 2. शास्त्रचतुम् adj. der die Lehrbücher zu Augen hat: नृष Kam. Nitis. 14,5. शास्त्रचार् UI adj. = शास्त्रदर्शिन् Çabdar. im ÇKDr.

शास्त्रचित्रक m. ein Gelehrter MBH. 3,17395.

शास्त्रचीर m. der auf eine unrechtmässige Weise in den Besitz einer Lehre u. s. w. gelangt Mark. P. S. 659, Çl. 10.

शास्त्र adj. mit den Lehrbüchern vertraut, gelehrt, Fachmann: श्रीन्युक्ता नियुक्ता वा शास्त्रज्ञा वक्तुमर्कृति Nirada im Vjavahirat. nach ÇKDr. Spr. 2556. 2978. 3353. Varih. Brit. S. 43,51. 49,8. 53,21. Weber, Gjot. 91. केवल ein blosser Theoretiker Suça. 1,12,10.

शास्त्रतहत्त्व adj. ein Lehrbuch aus dem Grunde kennend; m. ein Astrolog

ÇABDAR. im ÇKDR.

शास्त्रतम् (von शास्त्र) adv. nach Vorschrift, nach den vorgeschriebenen Regeln M. 9,252. MBu. 3,2884. R. 1,13,7. Suça. 1,236,15. ÅK. 2,7,30. शास्त्रत n. nom. abstr. zu शास्त्र 3): पूर्वात्तरमीमांसपोर्कशास्त्रतम् Saa-

शास्त्रदर्पण m. Titel eines Werkes, = शारीरक HALL 91.

शास्त्रदर्शन n. das Erwähntwerden in einem Fachwerke: ेट्र्शनात् = शास्त्रतम् MBu. 14,2700.

शास्त्रदर्शिन् adj. = शास्त्रज्ञ Çabdan. im ÇKDn.

शास्त्रदीपिका f. Titel verschiedener Werke Coleba. Misc. Ess. 1, 298. fg. Verz. d. B. H. No. 601. Verz. d. Oxf. H. 220, a, No. 526. Hall 173. 181. 193. ेक्रांड 178. ेप्रकाश 177. fg. 183. ेप्रभा 174. ेप्रवेश 178. ेलोक (d. i. म्रालोक) 177. ेट्याख्या 178.

शास्त्रदृष्ट adj. in den Lehrbüchern erwähnt, — vorgeschrieben, vorschriftmässig, regelrecht: कृतु M. 8,3. कर्मन् R. 1,66,2. विधि 2,36,19. 4,25,32. Spr. 2912. Bhig. P. 8,16,50. धर्म R. 2,61,23. वर्त्मन् Spr. (II) 1479. शास्त्रदृष्ट्रमारु Milav. 9,13.

शास्त्रदृष्टि m. Astrolog Mark. P. 109,39.

शास्त्रिनेत्र adj. = शास्त्रचत्सः von Çiva Çiv.

शास्त्रवृद्धि f. Gelehrsamkeit R. 5,48,8. 90,17.

शास्त्रमति adj. geschult, gelehrt, Fachmann Kam. Nitis. 4,59.

शास्त्रमाला f. Titel eines Workes Hall 183. °वृत्ति ebend.

शास्त्रवत् (von शास्त्र) adv. = शास्त्रतम् MBn. 3,2053. Spr. 3041, v. l.

शास्त्रविद् adj. = शास्त्रज्ञ AK. 3,1,6. H. 345. Halâj. 2,244. M. 7,54. Varâu. Bru. 17,3.

शास्त्रशिल्पिन् (von शास्त्र + शिल्प) adj. mit den Wissenschaften und Künsten vertraut; m. pl. Bez. der Kaçmira Taik. 2,1,8.

शास्त्रिसिद्धात्तलेशसंप्रकृ m. Titel eines Werkes Coleba. Misc. Ess. 1, 337. Hall 153. Notices of Skt Mss. 35.

शास्त्रावर्तलिपि s. Bez. einer best. Schrift Laut. ed. Calc. 144,7.

शास्त्रित adj. von शास्त्र gaņa तार्कारि zu P. 5,2,36.

शास्त्रिन् (von शास्त्र) 1) adj. gelehrt, Gelehrter, Fachmann Verz. d. Oxf. H. 215, a, No. 517. Journ. of the Am. Or. S. 6, 520, q. सत्तत oso v. a. stets studirend R. 6, 23, 6. — 2) ein Buddha (vgl. शास्त्र) Vaié. bei Mallin. zu Cic. 15, 92.

शास्त्रीय (wie eben) adj. der Theorie —, den Lehrbüchern angehörig, darin gelehrt, theoretisch (Gegens. लीकिंक) Sin. D. 310, 18. fgg. Çank. zu Кийнд. Up. S. 26. fg. zu Ван. Ал. Up. S. 268 (das erste Mal fälschlich अञ्चास्त्रीय). Windischmann, Sankara 98. Kull. zu М. 2, 5. 9, 305. Sidde. K. zu P. 4,2,112. Schol. zu 1,2,53. Davon nom. abstr. लि. п. Kull. zu 2,87. 8,304.

श्रीस्य (von 1. शास्) adj. 1) zu züchtigen, zu bestrafen M. 8, 191. ञ्च MBH. 5,3542. — 2) im Zaum zu halten, zu regieren: सुशास्या स्थानवन् রনা: MBH. 12,9577. — 3) anzuweisen: শ্লাপিনে मनवे शास्या भू: RV. 1, 189,7. — MBH. 12,2691 fehlerhaft für सस्य, wie die ed. Bomb. liest.

शाक् m. 1) = ে in नेम॰, फातिक्॰, भीम॰. — 2) N. pr. einer Oertlichkeit: शाकेश Råáa-Tab. 6,230.

शांदि m. N. pr. eines Mannes Raéa-Tan. 4, 143. 5, 154. 231. fg. 6,